

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/78/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124414549
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124414549.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, v konaní o zaplatenie 300,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41C/6/2025 - 53 zo dňa 07.04.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalobcovi voči žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) napadnutým rozsudkom prvým výrokom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 300,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 300,- Eur od 09.05.2024 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, druhým výrokom žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

1.1. Okresný súd uviedol, že v danom prípade bolo nesporné, že žalobca prenajal poškodenému vozidlo počas trvania opravy vozidla poškodeného poistencom žalovaného. Na základe Zmluvy o nájme č. 190/301 zo dňa 25.03.2024 poškodený užíval vozidlo v uplatnenom rozsahu od 25.03.2024 do 02.04.2024 (odovzdal vozidlo späť žalobcovi 03.04.2024), na základe čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie nájomného. Tento nárok bol aj vyúčtovaný faktúrou č. 240190 s dátumom splatnosti 16.04.2024 na sumu 540,- Eur za nájom vozidla od 25.03.2024 do 02.04.2024. Záväzok nájomcu vznikol užívaním vozidla, nie vyúčtovaním a je úplne nezávislý od vôle škodcu, či poisťovne, ktorá likviduje po škodcovi poistnú udalosť. Následne dňa 02.04.2024 poškodený zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil pohľadávku voči žalovanému ako poisťovní titulom náhrady škody poškodením vozidla, ktorá mu vznikla tým, že počas nemožnosti užívania poškodeného vozidla si musel zapožičať náhradné vozidlo za odplatu 540 eur. V danej veci nebolo sporné, že poškodený dňa 25.03.2024 uzavrel Zmluvu o nájme č. 190/301, na základe ktorej poškodený si prenajal motorové vozidlo od 25.03.2024 do 02.04.2024, pričom nájom skončil dňa 02.04.2024. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 190/301 za prenájom vozidla za 540,- Eur. Zo zmluvy o nájme č. 190/301 ako aj z vystavenej faktúry č. 240190 je zrejmé, že bolo prenajaté náhradné vozidlo od 25.03.2024 do 02.04.2024. Žalovaný poukázal poistné plnenie za nájom vo výške 240,- Eur za 4 dni nájmu dňa 23.04.2024 (č.l. 13 spisu). Žalobca riadne preukázal dôvodnosť a opodstatnenosť svojho nároku a primeranosť dĺžky nájmu (25.03.2024 do 02.04.2024). Poškodený si svoju povinnosť splnil a poškodené motorové

vozidlo odovzdal do opravy. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia nájmu žalobcovi žalovaným v sume 240,- Eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 300,- Eur uplatnená dôvodne (fakturovaná suma za nájom 540 – priznané poistné 240 = 300,- Eur) a toto právo bolo žalobcovi priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Okresný súd vykonané dokazovanie hodnotil v zmysle § 191 CSP podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia okresný súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žaloby tak, ako vyplýva z výrokovkej časti rozhodnutia. Žalobca preukázal všetky svoje tvrdenia. Je nepochybné, že poškodený si zapožičal vozidlo na základe písomnej zmluvy

s riadne dohodnutou cenou nájmu a následne skutočne fakturovanou cenou a to po dobu zotrvania vozidla v oprave do uhradenia ceny opravy a vydania krycieho listu, a tieto náklady spojené s nájmom sú v zmysle ustálenej judikatúry škodou spočívajúcou vo vynaložení nákladov poškodeného na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou bez zavinenia poškodeného.

1.2. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že nezistil žiadny dôvod neposkytnúť poškodenému, resp. žalobcovi náklady nájmu v plnej uplatnenej výške od 25.03.2024 do 02.04.2024, pokiaľ žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal opodstatnenosť jeho obrany, že oprávnený nárok nájmu je len 4 dni. Okresný súd posúdil, že skutočná výška škody

v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je aj žalovaná istina, t. j. náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do vydania vozidla. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenájaté vozidlo, nie individuálne úvahy, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného. Žalobca žiada úhradu nákladov za nájom náhradného vozidla len a výlučne počas doby opravy, resp. zotrvania poškodeného vozidla v oprave a jeho vydania od 25.03.2024 do 02.04.2024, t. j. od prevzatia vozidla do opravy a do jeho vyzdvihnutia, resp. vydania a vrátenia, nie v čase skôr, ani neskôr. Okresný súd mal vykonaným dokazovaním riadne preukázanú dobu nájmu (od 25.03.2024 do 02.04.2024), pričom z listín, ako je zmluva o prenájme, faktúra, či dotazník vyplýva odôvodnená dĺžka opravy a opodstatnenosť dĺžky nájmu, ako aj nutnosť užívania náhradného vozidla poškodeným v čase opravy jeho poškodeného vozidla, a to minimálne do skončenia opravy a vydania a vrátenia opraveného vozidla 02.04.2024. Okresný súd zdôraznil, že pokiaľ ide o oprávnenú dobu nájmu, resp. oprávnené obdobie, počas ktorého je možné preplatenie nákladov za zapožičanie náhradného motorového vozidla, je to minimálne do skončenia opravy vozidla a jeho vydania (02.04.2024). Poškodený navyše vrátil motorové vozidlo skôr ako mal vlastné opravené vozidlo k dispozícii. Okresný súd navyše doplnil, že má v zmysle textácie § 11 ods. 6, 7 zákona o PZP za to, že zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o poistnom plnení a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok poškodenému ako oprávnenému. Okresný súd dospel k záveru, že až do momentu, kým poisťovateľ poškodenému neoznámí ukončenie poistnej udalosti, neoznámí poistné plnenie a v akej výške mu poistné plnenie poskytne a až do momentu poskytnutia plnenia, má poškodený nárok na náhradné vozidlo. Až odo dňa nasledujúceho po tomto oznámení a po poskytnutí plnenia, poškodený nemá nárok na náhradné vozidlo a od tohto momentu poškodenému teda nevzniká ani právo na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla. Z výsledkov vykonaného dokazovania v danej veci bolo zrejmé a medzi stranami sporu zároveň aj nesporné, že poškodený vrátil prenájaté vozidlo dňa 03.04.2024, hoci žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti a plnil poistné plnenie až po 23.04.2024. Oprávnená doba nájmu, v zmysle viazanosti súdu rozsahom žaloby, tak ako si žalobca uplatnil, je tak minimálne do 02.04.2024, podľa vyššie uvedeného by bola, až do minimálne 23.04.2024, kedy žalovaný plnenie poistného oznámil. Podľa názoru okresného súdu až deň

pripadajúci na deň doručenia oznámenia o poistnom plnení a následne samotné poistné plnenie, kedy sa žalobca mohol oboznámiť s výsledkami šetrenia a výškou poisteného plnenia je v zmysle § 11 ods. 6,7 zákona o PZP rozhodným dňom. Okresný súd mal tak za to, že v danom prípade najskôr až týmto dňom, sa poškodený dozvedel, resp. mohol dozvedieť o ukončení poistnej udalosti a výške poisteného plnenia za opravu, aby mohol opravené vozidlo po uhradení ceny opravy z autoservisu vyzdvihnúť a nájom náhradného vozidla ukončiť. Nie je možné od poškodeného očakávať, že musí mať k dispozícii finančné prostriedky na úhradu opravy poškodeného vozidla v momente času vystavenia faktúry, ktorého poškodenie nezavinil a zároveň nemožno od autoservisu žiadať odovzdať opravené motorové vozidlo bez úhrady opravy s rizikom nezaplatenia za vykonané služby. Z čestného prehlásenia poškodeného vyplýva, že finančné prostriedky na úhradu opravy ani nemal k dispozícii a bol odkázaný na plnenie od poisťovne. Žalobca má tak právo na preplatenie prenájmu motorového vozidla za dobu skutočného užívania náhradného motorového vozidla tak ako si uplatnil, t.j. od 25.03.2024 do 02.04.2024. Je potrebné uviesť, že poškodený nemohol ovplyvniť dobu, za ktorú žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti a vyplatil škodu, a preto mu nemôže byť na škodu, že mal po tento čas zapožičané náhradné motorové vozidlo, hoci v danej veci vozidlo vrátil oveľa skôr 03.04.2025. Okresný súd zdôraznil, že sa jedná o časovú súvislosť riešenia likvidácie škodovej udalosti, ktorú poškodený nemôže nijak ovplyvniť. Poškodený nezavinil ani dopravnú nehodu, a ani potrebu opravy. Rovnako poškodený nemôže ovplyvniť vydanie vozidla autoservisom až po úhrade faktúry za opravu, resp. doručení krycieho listu, čo je zaužívaná a bežná prax. Súd prvej inštancie poukázal na to, že z predložených listín nepochybne vyplýva nevyhnutnosť a potreba prenajatého vozidla poškodeným, keďže vozidlo mal poškodený nutne a dôvodne k dispozícii minimálne do 02.04.2024 (tak ako si uplatnil), tak ako vyplýva aj z listinných dôkazov. Poškodený si tak uplatnil prenájom vozidla od 25.03.2024 do 02.04.2024 dôvodne, preto mu súd tento nárok priznal.

1.3. Okresný súd poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023, podľa ktorého poškodený má nárok na náhradu nákladov v dôsledku škodovej udalosti do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na používanie, t. j. podľa názoru okresného súdu v zmysle vyššie uvedeného minimálne do vydania vozidla, prevzatia vozidla a doručenia krycieho listu. V danej veci prenajaté vozidlo poškodený dokonca vrátil skôr, ako mu bolo vozidlo vydané autoservisom (č.l. 10 spisu). V zmysle vyššie uvedených právnych záverov okresný súd preto nepovažoval za potrebné vykonávať k oprávnenosti doby nájmu dokazovanie výsluchom poškodeného. Navyše aj z listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že poškodený nie je držiteľom viacerých motorových vozidiel, bol odkázaný na náhradné motorové vozidlo a zároveň nemal dostatok finančných prostriedkov na úhradu opravy. Skutočnosť, že poškodený vrátil prenajaté vozidlo skôr, ako mu bolo vydané vozidlo z autoservisu, je v zmysle vyššie uvedených záverov o oprávnenosti doby nájmu a uplatnenej doby prenájmu bez právneho významu. Vzhľadom na vyššie uvedené právne závery o oprávnenej dobe nájmu (minimálne do času, keď má poškodený vlastné motorové vozidlo k dispozícii) je pre súd irelevantné, z akého dôvodu vrátil poškodený motorové vozidlo skôr, aj keď nemal k dispozícii svoje opravené vozidlo. Pohnútkou poškodeného na vrátenie prenajatého motorového vozidla časovo skôr, ako mal k dispozícii vlastné opravené motorové vozidlo tak pre rozhodnutie veci nie je podstatná skutočnosť. Okresný súd tak nemal za potrebné vykonať dokazovanie výsluchom poškodeného, keďže v zmysle zákona ako aj súdnej judikatúry má poškodený nárok na prenajaté vozidlo do času, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na používanie. Okresný súd mal za to, že uplatnený nárok je dôvodný, a to z titulu zmluvy o nájme, ktorá bola uzatvorená platne, keď strany zmluvy si dohodli podstatné náležitosti, a to predmet nájmu, dobu nájmu a výšku nájomného a následne platného postúpenia, v súlade so zákonom.

1.4. Okresný súd v závere uviedol, že keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poníženú o 300,- Eur (t.j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 09.04.2015, sp. zn. 2Co/240/2014, podľa ktorého žalovaný sa dostal do omeškania uplynutím 15-dňovej lehoty) a s týmto názorom sa okresný súd stotožnil. Okresný súd tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co//132/2019 zo dňa 27.09.2019 a tiež na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021 a rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Obdo/27/2021

1.5. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol voči žalovanému úspešný v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala

jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. e) CSP, t. j. že súd nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j. z dôvodu, že na základe vykonaných dôkazov dospeľ súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. z dôvodu, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

2.1. Žalovaný mal zato, že súd prvej inštancie pochybil, keď sa vôbec nezaoberal námietkou žalovaného, že mu bolo doručené nezrozumiteľné podanie žalobcu - vyjadrenie k odporu žalovaného, nakoľko odkazovalo na absolútne nečitateľnú prílohu, ktorú žalobca označil ako „Čestné prehlásenie“. Žalovaný nemal možnosť s listinným dôkazom, predloženým žalobcom, sa oboznámiť, a teda nebolo možné k nemu ani zaujať relevantné stanovisko, z toho dôvodu žiadal, aby na takto predložený dôkaz súd neprihliadal. Súd prvej inštancie sa však k námietke žalovanej žiadnym spôsobom nevyjadril. Žalovaný doposiaľ nevie verifikovať, čo bolo skutočne obsahom predloženého listinného dôkazu, ktorý mu v čitateľnej podobe nebol doručený, preto mu bolo znemožnené vyjadriť sa k obsahu predmetného čestného prehlásenia, prípadne sa brániť voči tam uvedeným tvrdeniam. V dôsledku vyššie uvedeného podľa žalovaného došlo k porušeniu princípu kontradiktórnosti a princípu rovnosti zbraní.

2.2. Žalovaný ďalej uviedol, že súd prvej inštancie zamietol návrh žalovanej na doplnenie dokazovania výsluchom svedka - poškodeného pri dopravnej nehode, ktorý si zároveň prenajímал náhradné vozidlo od žalobcu. K nevykonaniu predmetného dôkazu sa súd prvej inštancie vyjadril stručne, v bode 15. odôvodnenia svojho rozhodnutia. Žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/107/2022 zo dňa 29.09.2022. Žalovaný zastával názor, že súd prvej inštancie postupoval v rozpore s vyššie citovaným rozhodnutím NS SR, keď nevykonával žalovaným navrhnutý dôkaz, pričom v konaní bolo nepochybné, že žalobcom nebol samotný poškodený, ale jeho právny nástupca, ktorý poškodenému náhradné vozidlo prenajímал. Nutnosť prenájmu je pritom v zmysle ustálenej judikatúry podstatnou podmienkou pre priznanie nároku na účelné náklady, spojené s prenájomom náhradného vozidla. Súd prvej inštancie tak podľa žalovaného k svojim záverom dospeľ bez akejkoľvek opory vo vykonanom dokazovaní, nakoľko samotný poškodený, ktorý je osobou odlišnou od osoby žalobcu, v konaní k spornej otázke vôbec nebol vypočutý, pričom obsah jeho čestného prehlásenia ostal žalovanej neznámy.

2.3. Podľa žalovaného súd prvej inštancie zároveň na základe vykonaného dokazovania dospeľ k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že dňa 27.03.2024 bola ukončená oprava poškodeného motorového vozidla a od tohto dňa už nebol žiaden dôvod na vypožičanie náhradného motorového vozidla. Žalovaný napriek tomu priznal poškodenému náhradné motorové vozidlo až do 28.03.2024, t. j. poskytol mu ešte celý nasledujúci deň na prevzatie svojho opraveného motorového vozidla z autoservisu. Podľa žalovaného už teda náklady vynaložené za prenájom náhradného vozidla po dni 27.03.2024 nie je možné považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Pojmovo už nejde o vozidlo náhradné, prenájaté dočasne po dobu, keď z dôvodu poškodenia nie je možné dočasne užívať vlastné vozidlo. Rovnako medzi škodou v podobe vynaloženia nákladov za užívanie náhradného motorového vozidla, v čase po ukončení opravy vozidla a zodpovednosťou poisteného za túto škodu, nie je daná príčinná súvislosť, a teda ani dôvod na jej náhradu zo strany poisťovateľa škodcu, v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Skutočnosť, že poškodený nie je ochotný vrátiť náhradné vozidlo v deň, kedy je jeho motorové vozidlo opravené a plne funkčné, nemôže byť pripísaná na ťarchu žalovanej. Pokiaľ chce poškodený užívať náhradné vozidlo po dni skončenia opravy vozidla, nič mu v tom nebráni, avšak náklady na takýto nájom náhradného vozidla je podľa žalovaného povinný znášať sám. Poškodený teda sám svojím rozhodnutím ovplyvnil dĺžku trvania nájmu, a to bez relevantného odôvodnenia a preukázania konkrétnych dôvodov, pre ktoré tak urobil. Súd prvej inštancie síce tvrdil, že nárok žalobcu posúdil v súlade s ustálenou judikatúrou, avšak konkrétne súdne rozhodnutia neuviedol. Podľa žalovaného súd postupoval v rozpore s nálezom Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023. Zároveň je zrejmé, že súd prvej inštancie absolútne nebral do úvahy ani konkrétne okolnosti daného jednotlivého prípadu pre posúdenie primeranosti doby nájmu náhradného vozidla, čo bola ďalšia požiadavka Ústavného súdu SR.

2.4. Žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/131/2019, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 14C/34/2020 zo dňa 11.03.2021, rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 15C/79/2023 zo dňa 24.01.2024, nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. 2043/17 zo dňa 14.02.2018, rozsudok Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. 1C/6/2023 zo dňa 15.11.2024.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. V prvom rade uviedol, že žalobca nemal vedomosť o námietke žalovaného spočívajúcej v tom, že súd sa nezaoberal námietkou žalovaného, že mu bolo doručené nezrozumiteľné podanie. Žalobca spätne preveril obsah čestného prehlásenia, ktorý bol súdu zaslaný, a tento je riadne čitateľný, nejedná sa

o nečitateľnú prílohu bez akéhokoľvek obsahu, ako nepravdivo uvádza žalovaný. Pokiaľ žalovaný takouto prílohou disponuje, žalobca mal za to, že sa jednalo o chybu pri tlači na strane žalovaného a preto uvedenú skutočnosť nemôže dávať za vinu súdu, ani žalobcovi. Napokon o skutočnosti, že predmetná príloha bola riadne čitateľná, svedčí aj to, že súd jej obsah poznal, a tento sa premietol aj do napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené žalobca považoval túto námietku žalovaného za absolútne nedôvodnú.

3.1. Žalobca k námietke žalovaného, že súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaného na doplnenie dokazovania – výsluchom svedka poškodeného pri dopravnej nehode, uviedol, že žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu navrhol výsluch poškodeného, aby sa vyjadril k nutnosti nájmu náhradného vozidla. Zo Zmluvy o prenájme náhradného vozidla č. 190/301 však vyplýva, že poškodený náhradné vozidlo využíval na dochádzanie do a z práce na trase A., pričom nevlastnil žiadne iné motorové vozidlo a ani nemal možnosť využívať iné motorové vozidlo. Z faktúry č. 240190 vyplýva, že poškodený najazdil na náhradnom vozidle počas jeho prenájmu (9 dní) 125 km. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť mal žalobca zato, že nutnosť prenájmu náhradného motorového vozidla bola preukázaná listinnými dôkazmi a preto mal zato, že uvedený dôkaz nebol potrebným vzhľadom ku

v konaní doposiaľ predloženým listinným dôkazom, ktoré dostatočne ozrejmovali skutkový stav a výsluch poškodeného by tak nemal žiaden prínos. Okrem toho, žalovaný v konaní nijakým relevantným spôsobom nespochybnil nutnosť nájmu náhradného vozidla a preto bolo nutnosť nájmu náhradného vozidla považovať za nespornú. Inak povedané, výsluchom svedka poškodeného by sa zistený skutkový stav nijakým spôsobom nezmenil. Žalobca sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že by nutnosť prenájmu náhradného vozidla bola iba tvrdená, nakoľko táto vychádzala z listinných dôkazov, ktoré žalobca predložil do konania spolu so žalobou – správa o nehode, zákazkový list, faktúra servisu, zmluva o prenájme náhradného vozidla ako aj faktúra za nájom náhradného vozidla. Súd riadne a presvedčivo odôvodnil prečo

k žalovaným navrhovanému dôkazu nepristúpil. Žalobca ďalej uviedol, že rozsudok Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. 52C/36/2024 nie je dohľadateľný na stránke Ministerstva spravodlivosti SR, a preto nie je možné sa k nemu relevantným spôsobom vyjadriť.

3.2. Žalobca dal do pozornosti, že deň ukončenia opravy, resp. vystavenia faktúry za opravu, nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať, nakoľko táto nastáva až momentom vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje v čase, keď má aspoň deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu. Moment vydania opraveného vozidla poškodenému je teda závislý od konania poisťovne ako žalovanej, a preto podľa názoru žalobcu je daný ním uplatnený nárok voči žalovanému na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla po dobu zotrávania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise. Počas celej dĺžky opravy pretrvávalo rovnaké postavenie poškodeného, a to také, že poškodený bol obmedzený v možnosti užívať jeho vlastné motorové vozidlo. Jeho postavenie sa zmenilo, až keď mu bolo vozidlo vydané zo servisu, preto počas celej dĺžky opravy mal poškodený nárok na nájom náhradného vozidla. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023.

3.3. Žalobca ďalej uviedol, že čakanie na krycí list spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla. Okamih vykonania opravy poškodeného vozidla zo strany autoservisu vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci i obdobných sporov, ktorými sú jednak existencia povinného zmluvného poistenia či zmluvného vzťahu medzi poisťovňou a autoservisom, nemôže predstavovať skutočnosť, ktorá objektívne umožňuje poškodenému s jeho vozidlom nakladať a užívať ho. V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému, ale práve naopak súd mal zato, že doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poisťovňou žalovaného a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poisťovnej udalosti prešla na poisťovňu. Poškodený má nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo, t. j. do reparácie škody. Zo zásad pre reparáciu škôd vyplýva, že pokiaľ je to možné, je

potrebné protiprávny stav, ktorý v dôsledku škody vznikol, odstraňovať tak, aby poškodený pocítoval následky škôd čo najmenej. Dokiaľ nie je škodlivý následok reparovaný návratom do pôvodného stavu, protiprávny stav trvá a všetky náklady, ktoré je v súvislosti s trvajúcim protiprávnym stavom nutné vynaložiť, je možné považovať za vynaložené účelne a v priamej súvislosti so vzniknutou škodou. Dobu opravy vozidla poškodený nemal možnosť ovplyvniť, preto ani k tejto dobe zodpovedajúca doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov v súvislosti so zabezpečením zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Vzhľadom aj na vyššie uvedené skutočnosti sa rozhodne žalobca nestotožnil

s názorom žalovaného, že pri nájme náhradného vozidla v dňoch po vystavení faktúry nie je daná príčinná súvislosť medzi poškodením motorového vozidla a vznikom škody. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/129/2024, sp.zn. 9Co/105/2024, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/86/2024 zo dňa 13.02.2025.

3.4. Žalobca mal ďalej zato, že náhrada za nájom vozidla patrí za dobu od poistnej udalosti do prešetrovania poistnej udalosti a oznámenia o výške plnenia, pretože rovnaký záver sa uplatní v prípade, kedy poisťovňa plní za nájom náhradného vozidla do času oznámenia/plnenia totálnej škody, keď oprava nie je účelná (bez ohľadu na to, či si poškodený nechá vozidlo opraviť). Poisťovňa nie je so svojim plnením poškodenému viazaná na vyčíslenie opravy zo strany autoservisu, pretože plnenie poskytuje na základe vlastného vyčíslenia. Z toho dôvodu pre posúdenie účelnosti nájmu motorového vozidla nie je rozhodný deň ukončenia opravy, ale deň oznámenia o poistnom plnení poškodenému.

3.5. Záverom žalobca uviedol, že pokiaľ žalovaný namietal, že súd sa nemal vysporiadať s relevantnou judikatúrou, najmä R 7/92, uznesením NS SR sp. zn. 3MCDo 3/2015, a rozsudkami sp. zn. 8Co/131/2019, sp. zn. 14C/34/2020, sp. zn. 15C/79/2023 a sp. zn. 1C/6/2023, tak vo vzťahu k R 7/92 – súd dospel k záveru, že náklady, ktoré vynaložil poškodený boli vynaložené správne a účelne a žalobcovi nie je preto zrejmé, akým spôsobom sa mal súd osobitne s uvedeným rozhodnutím vysporiadať, keď rozhodol v súlade s ním. Uznesenie NS SR sp. zn. 3MCdo 3/2015 sa zaoberalo dennou sadzbou nájmu náhradného vozidla preto s tunajším konaním absolútne nesúvisí ako ani ďalšie rozhodnutia na ktoré žalovaný poukazuje, nakoľko tieto sa týkajú dĺžky opravy.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) postupom v zmysle § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP vo výroku I., ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 300,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 300,- eur od 09.05.2024 do zaplataenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo výroku II. o trovách konania.

5. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvárajú organickú kompletizujúcu jednotu. Z ustanovenia § 387 ods. 2 CSP vyplýva, že ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie

6. Odvolacie dôvody žalovaného vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, pričom zároveň nezistil ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

7. Z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že pri škodovej udalosti dňa 13.03.2024 bolo poškodené osobné motorové vozidlo zn. Hyundai ix 35. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. Poškodený si na základe Zmluvy o nájme č. 190/301 zo dňa 25.03.2024 prenajal od žalobcu náhradné motorové vozidlo, pričom po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 240190 zo dňa 03.04.2024 na sumu 540,- Eur. Z listinných dôkazov ďalej vyplýva, že poškodená náhradná vozidlo odovzdala pred tým, ako jej bolo odovzdané jej vozidlo zo servisu. Žalobca svoju aktívnu legitímáciu v spore odvodzoval od Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 02.04.2024 medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným z poistnej udalosti ako postupcom. Postúpená pohľadávka bola voči žalovanému z titulu nároku na náhradu škody - vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti s vyššie

popísanou škodovou udalosťou. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky predstavovala sumu 540,- eur.

8. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal tvrdením žalovaného, že mu bolo doručené nezrozumiteľné podanie žalobcu - vyjadrenie k odporu, ktorého súčasťou bol absolútne nečitateľný listinný dôkaz. Odvolací súd uvádza, že zo súdneho spisu nevyplýva žiadna skutočnosť, že by bolo žalovanému doručené nezrozumiteľné podanie žalobcu – vyjadrenie k odporu, ktorého súčasťou bol nečitateľný listinný dôkaz – čestné prehlásenie. V súdnom spise sa nachádza potvrdenie o doručení podania spolu s listinným dôkazom - časté prehlásenie žalovanému dňa 30.01.2025 (č. I. 45 rub). Žalovaný po doručení predmetného podania naň žiadnym spôsobom nereagoval, t. j. žalovaný skutočnosť, že ide o nezrozumiteľné, nečitateľné podanie, listinu, neoznámil, resp. nenamietal pred súdom prvej inštancie, tak ako to tvrdí v odvolaní, pričom mal možnosť po doručení podania spolu s listinným dôkazom – čestné prehlásenie (v prípade ak bolo nezrozumiteľné, nečitateľné) požiadať súd o jeho predoručenie. Navyše odvolací súd podotýka, že v elektronickom súdnom spise je zaevidované úplne podanie žalobcu, ktorého súčasťou je listinný dôkaz – čestné prehlásenie, ktoré je zrozumiteľné a čitateľné. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný si v tomto smere nesplnil svoju dôkaznú povinnosť a túto skutočnosť súdu nepreukázal a navyše v konaní pred súdom prvej inštancie ani nenamietal. Predmetnú námietku žalovaného odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

9. Pokiaľ ide o námietku žalovaného k nevykonaniu navrhnutého dôkazu, tak odvolací súd konštatuje, že nevykonanie dokazovania výsluchom žalovaným označeného svedka nie je postupom, ktorým by súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (R 37/1993). Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súdnosť vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy. Nie je povinný vykonať všetky dôkazy, ktoré navrhnu strany sporu. Rozhodnutie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, je plne v kompetencii súdu (čo vyplýva zo znenia § 185 ods. 1 CSP). Odvolateľ vo svojom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie výsluchom svedka (poškodeného). Odvolací súd uvádza, že žalovaný nekonkretizoval, akým spôsobom by výpoveď tohto svedka (poškodeného) mala byť v priamej súvislosti s dôkazmi, ktoré už boli súdom vyhodnotené, a ani nevysvetlil, aký je význam navrhovaného výsluchu z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci. Predmetnú námietku žalovaného odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

10. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o účelnosti doby nájmu náhradného vozidla počas celého trvania nájmu. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd zdôrazňuje, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opäťovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok. Odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote.

10.1. Odvolací súd uvádza, že neobstojí námietka žalovaného týkajúca sa doby nájmu. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa touto argumentáciou žalovaného náležite a presvedčivo vysporiadal v bode 15. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorými závermi sa odvolací súd stotožňuje a zároveň naň v podrobnostiach odkazuje. Z dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie vyplýva primeraná doba opravy motorového vozidla poškodenej, odôvodnenosť prenájmu náhradného vozidla, jeho trvanie, ako aj nevyhnutnosť používania náhradného vozidla. Súdnosť mal vykonaným dokazovaním riadne preukázanú dobu nájmu od 25.03.2024 do 02.04.2024. Z uvedeného vyplýva, že poškodená vrátila vozidlo dňa 03.04.2024, t. j. skôr ako mala vlastné vozidlo k dispozícii. Odvolací súd opäťovne uvádza, že zásadným a podstatným kritériom v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. je doručenie oznámenia o poisťnom plnení a poukaz finančných prostriedkov. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, uvádza, že poškodený sa o skončení poisťnej udalosti a o výške poisťného plnenia za opravu mohol dozvedieť najskôr až 23.04.2024, t. j. keď žalovaný ukončil šetrenie poisťnej udalosti a plnil poisťné plnenie.

10.2. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že oprava bola vykonaná už dňa 27.03.2024 s poukazom na faktúru č. 40240092 od spoločnosti Vendetta cars, s.r.o., odvolací súd uvádza, že skutočnosť kedy bola faktúra za opravu spoločnosťou vystavená, nie je pre posúdenie danej veci podstatná. Odvolací súd aj v tejto súvislosti podotýka, že podstatné pre posúdenie danej veci je, kedy sa motorové vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného a kedy má poškodený objektívnu možnosť užívať motorové vozidlo. Odvolací súd nevzhladol žiaden dôvod na to, aby žalobcovi, neboli priznané náklady nájmu v plnej výške za obdobie od 25.03.2024 do 02.04.2024 a preto aj podľa odvolacieho súdu žalobca má právo

na preplatenie prenájmu motorového vozidla za dobu skutočného užívania náhradného motorového vozidla, tak ako si uplatnil, t. j. od 25.03.2024 do 02.04.2024.

10.3. Pokiaľ ide o poukaz žalovaného na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 2043/17 zo dňa 14.02.2018 vo vzťahu k účelnosti nákladov za prenájom náhradného vozidla, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že táto problematika je bližšie upravená neskorším Nálezom Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023, v ktorom sa Ústavný súd SR priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Na uvedený nález Ústavného súdu SR poukázal aj okresný súd vo svojom napadnutom rozhodnutí. Odvolací súd apeluje na závery, ktoré Ústavný súd SR vyslovil v bode 23. nálezu: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu“. Pokiaľ žalovaný v odvolaní uviedol, že súd postupoval v rozpore s nálezom Ústavného súdu SR, odvolací súd s poukazom na uvedené konštatuje, že v predmetnej veci nevzhliadol žiaden rozpor rozhodnutia súdu prvej inštancie s nálezom Ústavného súdu SR.

11. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávaný prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa súd prvej inštancie neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Nakoľko odvolacie dôvody žalovaného boli neopodstatnené, odvolací súd tento napadnutý rozsudok potvrdil.

12. Krajský súd zároveň potvrdil aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorý vykazuje vecnú správnosť, nebol napadnutý odvolacími námietkami, ktoré by produkovali relevantnú odvolaciu argumentáciu vo vzťahu k nároku na náhradu konania.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na náhradu trov odvolacieho konania má žalobca v plnom rozsahu, keďže bol v odvolacom konaní proti žalovanému úspešný.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

V Žiline, dňa 30. septembra 2025

JUDr. Roman Tichý

predseda senátu

JUDr. Vladimír Topoľančík

člen senátu

JUDr. Eva Malíková

člen senátu